

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 13. studeni 2019. [\[Multimedia\]](#)

„Priscila i Akvila uzeše ga k sebi“ (Dj 18, 26). Bračni par u službi evanđelja

Biblijski odlomak: iz Djela apostolskih, 18, 1-3

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Ova se audijencija održava u dvije skupine: bolesni su u dvorani Pavla VI. – bio sam s njima, pozdravio ih i blagoslovio; oko 250 ih je. Tamo će im biti ugodnije zbog kiše – a mi smo ovdje. Ali oni nas gledaju s velikog zaslona. Pozdravimo jedni druge pljeskom.

Djela apostolska govore da je Pavao kao neumoran evangelizator nakon boravka u Ateni nastavio hitrim korakom pronositi evanđelje svijetom. Nova etapa njegova misijskog putovanja je Korint, glavni grad rimske provincije Ahaje, trgovački i kozmopolitski grad, zahvaljujući prisutnosti dviju važnih luka.

Kao što čitamo u 18. poglavlju Djela apostolskih, Pavao nalazi gostoprimstvo kod bračnoga para Akvile i Priscile (ili Priske), koji su bili prisiljeni preseliti se iz Rima u Korint nakon što je car Klaudije naredio protjerivanje Židova (usp. Dj 18, 2). Htio bih napraviti jednu digresiju.

Židovski je narod mnogo propatio u svojoj povijesti. Protjerali su ga, progonili... I u prošlom stoljeću vidjeli smo tolike, tolike okrutnosti koje se činilo židovskom narodu i svi smo bili uvjereni da je s tim svršeno. Ali danas se na nekim mjestima ponovno uvriježilo proganjati Židove. Braćo i sestre, to nije ni ljudski ni kršćanski. Židovi su naša braća! I ne bi ih trebalo progoniti. Jeste li shvatili?

Ovi supruzi pokazuju da imaju srce puno vjere u Boga i velikodušno prema drugima, sposobno stvoriti prostor za one koji, poput njih, prolaze iskustvo tuđinaca. Ova njihova osjetljivost dovodi ih

do toga da ne stavljaju više sebe u središte i da provode u djelo kršćansko umijeće gostoprimstva (usp. *Rim* 12, 13; *Heb* 13, 2) te otvaraju vrata svog doma da prime apostola Pavla. Na taj način oni primaju ne samo evangelizatora, nego i navještaj koji donosi sa sobom: Kristovo evanđelje koje je „snaga Božja na spasenje svakomu tko vjeruje“ (*Rim* 1, 16). I od tog trenutka njihov se dom ispunja miomirisom “žive” Riječi (*Heb* 4, 12) koja oživljava srca.

Akvilu i Priscilu povezuje s Pavlom također zanimanje kojim se bave, to jest šatoraštvo. Pavao je, naime, veoma cijenio ručni rad i smatrao ga privilegiranim prostorom kršćanskog svjedočenja (usp. *1 Kor* 4, 12), kao i pravednim načinom vlastitoga uzdržavanja, a da se pritom ne bude na teret drugima (usp. *1 Sol* 2, 9; *2 Sol* 3, 8) ili zajednici.

Kuća Akvile i Priscile u Korintu otvara svoja vrata ne samo Apostolu, nego i braći i sestrama u Kristu. Pavao može govoriti o „Crkvi u njihovu domu“ (*1 Kor* 16, 19) koji postaje „dom Crkve“, „domus ecclesiae“, mjesto za slušanje Božje Riječi i slavljenja euharistije.

I danas se u nekim zemljama gdje nema vjerske slobode i gdje kršćani ne uživaju slobodu, kršćani okupljaju u kući, pomalo potajno, na molitvu i slavljenje euharistije. I danas postoje takve kuće, te obitelji koje postaju hram euharistije.

Nakon godinu i pol dana boravka u Korintu, Pavao napušta taj grad zajedno s Akvilom i Priscilom, koji se zaustavljaju u Efezu. Ondje također njihov dom postaje mjestom kateheze (usp. *Dj* 18, 26). Na kraju će se dvoje supruga vratiti u Rim i njima je namijenjen divan elegij koji apostol uvrštava u poslanicu Rimljanima. Srce mu je bilo ispunjeno zahvalnošću i ovako je Pavao u poslanici Rimljanima pisao o to dvoje supruga. Poslušajte: „Pozdravite Prisku i Akvilu, suradnike moje u Kristu Isusu. Oni su za moj život podmetnuli svoj vrat; zahvaljujem im ne samo ja nego i sve Crkve poganâ“ (16, 4).

Kolike obitelji u vrijeme progona izlažu vlastiti život opasnosti sakrivajući progonjene! To je prvi primjer: obiteljska gostoljubivost, također u lošim vremenima.

Među brojnim Pavlovim suradnicima, Akvila i Priscila javljaju se kao „uzori bračnog života u kojem se supruzi odgovorno i predano zalažu u služenju čitavoj kršćanskoj zajednici“ i podsjećaju nas da je zahvaljujući vjeri i predanosti evangelizaciji tolikih vjernika laika poput njih kršćanstvo stiglo do nas.

Naime, „da bi se (ono) ukorijenilo u zemlji naroda, da bi se snažno razvijalo, bilo je potrebno predano zalaganje ovih obitelji. Ali zamislite to, kršćanstvo su isprva naviještali laici. I vi laici ste, po svojem krštenju, pozvani pronositi vjeru. Na tome su predano radile mnoge obitelji, ti supruzi, te kršćanske zajednice, vjernici laici koji su pružili ‘plodno tlo’ za rast vjere“ (Benedikt XVI., *Kateheza*, 7. veljače 2007.). Baš je lijepa ta rečenica pape Benedikta XVI.: *laici pružaju plodno tlo za rast vjere*.

Zamolimo Oca, koji je odlučio od bračnoga para napraviti svoj „pravi živi ‘kip““ (Apostolska pobudnica *Amoris laetitia*, 11) – mislim da ovdje ima mladenaca: poslušajte na što ste pozvani, vi morate biti pravi živi kip –, da izlije svojega Duha na sve kršćanske bračne parove da, po primjeru Akvile i Priscile, umiju otvoriti vrata svojih srca Kristu i braći i pretvore svoje domove u kućne crkve. Baš je lijep taj izraz: dom je kućna crkva, gdje treba živjeti zajedništvo i prinositi Bogu prinos života koji se živi s vjerom, nadom i milosrđem.

Moramo se moliti to dvoje svetaca, Akvili i Priski, da nauče naše obitelji da budu poput njih: kućna crkva gdje ima plodnog tla na kojem vjera može rasti.

Apel Svetoga Oca

Upućujem poseban pozdrav dragoj Burkini Faso, koja je već neko vrijeme mučena učestalim nasiljem i gdje je u nedavnom atentatu život izgubilo gotovo stotinu ljudi. Povjeravam Gospodinu sve žrtve, ranjene, brojne raseljene osobe i one koji pate zbog tih tragedija. Apeliram da se zaštiti najranjivije i potičem građanske i vjerske vlasti i one koji su nošeni dobrom voljom da ulože veće napore, u duhu dokumenta iz Abu Dabija o ljudskom bratstvu, oko promicanja međureligijskog dijaloga i sklada.